

32. మూర్ఖ నాయనారు

మూర్ఖనాయనారు తొండైనాడులోని తిరువెర్కటో కు చెంబిన వెల్లల పరమ శివభక్తుడు. ప్రతిరోజున మహేశ్వరపూజ చేసి భక్తులకు అన్నము పెట్టేవాడు. ఐన్ని అవాం తరములు వచ్చినను భక్తులల తప్పనిసలగా అన్నము పెట్టేవాడు. ఆ ఆతిధ్యముతో అతని సంపత్తు కలిగిపోయింది. ఆతిధ్యము కొనసాగింప కష్టమయింది.

అందుచే ఒక విచిత్ర పద్ధతి కనిపెట్టాడు. ప్రతివారిని పిలిచి జాడమాడేవాడు. దాని మీద వచ్చిన డబ్బుతో శివభక్తులకు భోజనము పెట్టేవాడు. అందుకని తనతో జాడము ఆడేవాళ్ళకె వెబికేవాడు. ఎవరినీ విడిచిపెట్టేవాడు కాదు. ఎవరైన జాడమూ డుటకు నిరాకరిస్తే విశిరుకి సిద్ధమయ్యేవాడు. అవసరమైతే వాలని పొంసించేవాడు. ఈ హింసాప్రవృత్తిని చూచి అతనిని అందరు మూర్ఖనాయనారు అని పేరు పెట్టారు. కాని సంపాదించిన ధనము యావత్తు తను దాచుకొనేవాడు కాదు. తనకు స్వంతా నికివాడు కొనేవాడు కాదు. తన ఖర్చులకు గూడ ఆ ధనము ముట్టుకొనేవాడు కాదు. హృదయములో వున్న దేవుడు. ఈతని ఆతిధ్య విశేషము చూచి తన కృష్ణను ఈతనిపై ప్రసరింపజేశాడు.

ఇది ఒక విపరీతమైన విషయము. మూర్ఖనాయనారు తీవ్ర శివభక్తి పరాభక్తిని చూచేవాడు. దాని న్యాయము దానిదే. శివభక్తునకు దేవుడు తప్ప లోకము, లోకము లోని కట్టడులు తెలియవు. దేవునిలో నివశిస్తాడు. దేవుని కొరకు జీవిస్తాడు. దేవునికి చెంబినవాడు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో పరమాత్మ సారథ్యము వహిస్తాడు. వూర్ణశరణా గతిని కలన పరిష్క పెడతాడు.

ఇది చాల కష్టమైన బాట. నారమ మహాల్మి - “యోగి బుజమూర్ఖము తప్ప

రాదు. సీతి నియమములను ఉల్లంఘించరాదు. సీ వ్యక్తిత్వము సీకు తెలిసినంతకాలము సీ బుజువర్తనకే కట్టుబడియుండు. మూర్ఖముగా ఇతర యోగులను అనుకరించకు - హిలనన - వారుండే మానసిక పరిస్థితికి, సీ మానసిక పరిస్థితికి చాలాఅంతరాయముండవచ్చు. అందుకని సీ బుజుమార్దమునే సీవు అనుసరించమని” చెప్పాడు.